

39. A MÉLYSÉGBŐL JÖVŐ VERES FENEVAD

Jel. 17,7-18.

I. A Fenevad titka

A fejezetnek ebben a részében az angyal bizonyos szinten magyarázatot ad Jánosnak az előbbi látomásával kapcsolatban. Azt mondja Jánosnak: *„Megmondom neked ez asszonynak titkát és a fenevadét.”* (7.vers). Az azonosításnak van tehát egy titka és aki ezt a titkot ismeri, az könnyen el tudja végezni az azonosítást.

A 17. fejezet első hét versében még különválasztottan beszél a veres fenevadról és az asszonyról, úgy mutatja be őket, hogy az asszony a veres fenevadon ül. Vagyis a fejezet első részében még az asszony jelképezi a Pápaságot, a fenevad pedig az általa irányított és befolyásolt politikai hatalmat. A Bibliában adott jelképek nem minden esetben jelentik ugyanazt, esetenként pont az ellenkező személyekre, dolgokra és eseményekre vonatkoznak. A nyolcadik verstől viszont egy képváltás történik a látomásban, ettől kezdve ugyanis már azt látja fenevadnak, akit korábban még asszonyként látott. Ezzel pedig azt érzékelteti, hogy egy bizonyos idő eltelte után a veres fenevad és az asszony által jelképezett hatalmak egyesültek. Ez úgy vált lehetségessé, hogy a tizenkettedik fejezet veres *„sárkánya adá az ő erejét annak”,* - mármint az asszonynak – *„és az ő királyiságát, és nagy hatalmat”* (13,2/b. vers).

A tizenhetedik fejezet fenevadjának leleplezése érdekében több dolgot is elmond az angyal, amelynek ismeretében teljesen egyértelműen azonosíthatjuk ezt a 13. fejezetből is megismert fenevadat. Az egyik legjellemzőbb ismertetőjel az, hogy *„hét feje és tíz szarva van”* (17,7/b – 13,1.). A veres sárkány bemutatásakor is találkozunk ezzel az ismertetőjellel. Viszont tudjuk azt is, hogy a 13. fejezet fenevadja a veres sárkány utódaként tekinthető, belőle fejlődött ki, mert *„a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyiságát, és nagy hatalmat”* (13,2/b.). Ezért is használja az angyal ezt az árnyalt célzást a fenevad megjelölésére, hogy a *„veres fenevad”*. Vagyis ott van benne a „veres” sárkány színe, azaz természete. Ez a veres szín a szentek kiontott vérét is jelképezi, amely kezdettől fogva megjelölte a sárkány útvonalát, és tevékenységének színterét. Jézus azt mondta róla: *„az emberölő volt kezdettől fogva”* (Jn. 8,44.).

A másik két azonosító jel már egymáshoz kapcsolódik az angyal bemutatásában. A prófécia ismételten utal rá, hogy *„a Föld lakosai csodálkoznak... látván a fenevadat.”* (17,8.), *„És csodálván az egész Föld követé a fenevadat.”* (13,3/b.). A másik azonosításban azt hangsúlyozza, hogy ez a csodálat csak azok részéről nyilatkozik meg, *„akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe”* (17,8.), *„akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe”* (13,8.). Tehát kizárólag csak azok követik ezt a fenevadat, csodálva és imádvá, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe.

A negyedik azonosító jel adja meg teljes bizonyossággal azt, hogy melyik politikai hatalmat kell érteni az itt bemutatott fenevad alatt. *„Itt az elme, amelyben van bölcsesség”* (9/a. vers), *„Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát, mert emberi szám; és annak száma hatszázhatvanat.”* (13,18.). Ez a szám teljes egyértelműséggel a Pápaságot, mint politikai hatalmat mutatja be előttünk. Ez a szám a pápa nevében kell hogy megtalálható legyen, abban a nevében, amit önként választott magának. A pápa nevei közül kiemelkedő helyet foglal el az „Isten Fiának helytartója” név, illetve cím. Ennek a latin megfelelőjében megtalálható számértékkel rendelkező betűk összességükben a 666-os azonosító számot adják ki (lásd: 25/II. pontot).

II. A fenevad múltja és jelene

A fenevad létezésével kapcsolatban három állapotról beszél az angyal. *„volt – nincs – noha van”* (8/b. vers). Ezzel a sajátos meghatározással a pápaság hatalmának az életútja van felvázolva. A *„volt”* meghatározás arra az időszakra vonatkozik (1260 nap/év időprófécia, 538-1798-ig.), amikor a pápaság teljes hatalmat gyakorolt a keresztény világ felett. A *„nincs”* arra az időre vonatkozik, amikor a pápaság megszűnt politikai hatalom lenni (1798 - 1929-ig). Ezzel az eseménnyel a 13. fejezetben úgy találkozunk, mint egy halálos seb, ugyanis 1798-ban a francia hadsereg által fogságba került a pápa, és a fogságban meg is halt. A *„noha van”* meghatározás pedig arra utal, hogy a halálos sebből annyira felépül, hogy a politikai élet területén újra élre tör, sőt az összes nemzetek vezérévé válik. Ez a gyógyulás 1929-ben kezdődött el látványosan, amikor a Lateráni Szerződés értelmében a Pápa visszanyerte világi hatalmát, és ennek szimbólumaként megkapta a Róma területén belül elkülönített Vatikán várost.

Ez az újra feltámadás azonban már csak tiszavirág életű lesz. Az angyal kétszer is hangsúlyozza, hogy a fenevad *„megy a veszedelemre”* (8/a; 11/b.). Ez a veszedelem két szakaszban éri utol a fenevadat. Először szövetséges társai fordulnak szembe vele: *„És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzzel.”* (16. vers). A végső veszedelmet azonban az Isten ítélete jelenti majd számára. Ez a veszedelem a tűznek távolabban lesz, ahol a végső és teljes megsemmisülés vár rá: *„És megfogaték a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette ő előtt, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vettetének”* (19,20.).

A másik különös dolog, amit az angyal elmond erről a fenevadról az, hogy *„a mélységből jön fel”* (8. vers). A *„mélység”* bizonyos esetekben a démoni erők tartózkodási helyét fejezi ki a Bibliában: *„nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség láncaira adta oda őket”* (2Pét. 2,4.). Ez tehát azt jelenti, hogy ez a fenevad által jelképezett politikai hatalom, valamilyen módon a démoni erők szülötte, a démoni erőktől van inspirálva. Ezt a

következtetést erősíti meg az a kijelentés is, hogy ez a fenevad Sátántól nyerte az erejét, hatalmát és a királyiságát is. Ezért tud jeleket és csodákat tenni, mert egy természetfeletti hatalom áll mögötte.

Az a kijelentés, hogy *„a mélységből jön fel”*, azt is jelenti, hogy állításai és tanításai nem felülről, nem *„a világosság Atyjától”* (Jak. 1,17.) származnak, hanem a mélységből, a gonoszság erőitől. Az egyik legtöbb kárt okozó tévtanítása az *„egyedül üdvözítő”* egyházzal való tanítás. Ha az egyének teljesítik kötelességüket az egyház felé, akkor üdvösségük kérdését bizalommal helyezhetik az egyház kezébe. Állításaik szerint az egyház minden szinten közbenjáró lehet hívei érdekében annyira, hogy még a haláleset után is meg tudja változtatni Isten ítéletét. Ez a tanítás azt jelenti, hogy annak eldöntése, hogy egy ember örök életre vagy kárhozatra jut, Isten kezéből átkerült az egyház kezébe, mármint a Római Katolikus Egyház állítása szerint.

Az előbbihez szorosan kapcsolódik még másik két állítás, amely idegen a Biblia tanításaitól. Az emberi lélek halhatatlanságának állítása. Ez az állítás először az Édenben hangzott el, az egyházba pedig a pogány új-plátóni filozófia származékaként szívárgott be. Azt is állítják, hogy Jézus a bűnbocsánat eszközeként a gyónást rendelte el, mert a papok közbenjárói tisztet töltenek be Krisztus és a bűnös között. Holott a Biblia egyértelműen tanítja, hogy *„egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus”* (1Tim. 2,5.). Az emberek előtt való gyónás alkalmas lehet egy lelki segítségnyújtásra, tanácsadásra, de semmi több nem lehet.

Ide sorolhatjuk azt a hivatkozó jogigényt is, hogy az egyháznak joga van megváltoztatni Isten örök erkölcsi törvényét is. A második parancsolat eltörlésével lehetővé tette a képek és a szobrok, illetve rajtuk keresztül a már meghalt emberek imádatát. A negyedik parancsolat megváltoztatásával pedig az Isten által rendelt szombat helyett a pogány Mitrász isten napját, a vasárnapot rendelte nyugalomnapként. A prófécia tehát joggal alkalmazza azt a szimbólumot, hogy ez a fenevad, ez a valláspolitikai hatalom a mélységből jön fel, vagyis a démoni erők szülöttjének kell tekintenünk, hiszen minden tevékenységében Isten ellenes szándékot nyilvánít ki..

III. A hét fej

Az angyal szinte váltófogalomként használ a fenevaddal kapcsolatban három fogalmat: *„fej”* – *„hegy”* – *„király”*, *„A hét fej a hét hegy, amelyen az asszony ül... Király is hét van”* (9-10. versek). A Biblia prófétikus nyelvezetében ez egy általános jelenség, hogy a *„fej”* által egy ország királya van szemléltetve. Nabukodonozor is így van szemléltetve a nagy állóképen: *„Te vagy az arany-fej”* (Dán. 2,38.). A Görög Birodalom bemutatása alkalmával is azt látja Dániel, hogy *„négy feje”* volt a jelképes állatnak (Dán. 7,6.). Nagy Sándor halála után ugyanis a négy tábornoka szétszította a nagy Birodalmat egymás között. A prófécia tehát igen találóan

szemlélteti ezt a Birodalmat egy olyan állat által, amelynek négy feje van, azaz négy uralkodója (Dán. 7,6.).

Ésaiás pedig olyan látomást látott, amiben egy hegy jelképezte Júdát és Jeruzsálemet (lásd: Ésa. 2,1-3.). Babilont, mint Isten népe ellenségét is egy heggyhez hasonlítja: „*én ellened fordulok, te romlásnak hegye, azt mondja az Úr*” (Jer. 51,25.). A Jelenések könyvében a tizenhetedik fejezet „*hét hegye*” ugyanakkor egy azonosító utalás is lehet Róma városára, a hét halmon épült városra.

„I.e. a 10. században a közép-itáliai Latiumban, a Palatinus dombon létrejött egy falu. Két évszázaddal később a szomszédos Quirinalis dombon is keletkezett egy település. A 6. században a két falu Róma városként egyesült, s később még öt vár körüli település csatlakozott hozzájuk. A két domb a Tiberis mocsaras keleti partján, a tengertől körülbelül 20 kilométernyire emelkedett, s szigete szinte kínálta a lehetőséget, hogy fahíddal kapcsolják a városhoz.” (Wolf Schneider: Városok Úrtól Utópiáig. 111.old.)

Magyarázata közben az angyal áthelyezi a hangsúlyt a váltófogalmak között a király szóra: „*király is hét van*” (10. vers). Ezzel minden kétséget kizáróan érzékelteti, hogy miről is van szó a látomásban. A hét fej tehát nem más, mint a fenevaddal kapcsolatos hét uralkodási forma. Az angyal magyarázata azonban azt is érzékelteti, hogy a hét uralkodási forma a nyolcadik verstől bekövetkezett váltás előtti időből való, hiszen az a fenevad, mint király, amiről ezután beszél, az már a nyolcadiknak tekinthető a sorrendben. Ugyanakkor viszont magán hordozza az előző hét uralkodási forma mindegyikének valamilyen tulajdonságát, megnyilatkozását. Éppen olyan hasonlattal állunk itt szemben, mint a tizenharmadik fejezet bemutatásában, ahol a fenevad szintén magában hordozza az összes előtte lévő jelképes állat minden jellemzőit (lásd: 13,2.).

A hét uralkodási formát tehát közvetlenül a pápaság politikai hatalomhoz jutása előtti időben kell keresnünk. A korábbi kinyilatkoztatások pedig segítséget adnak abban, hogy hol keressük ezeket a királyokat, illetve uralkodási formákat. Két kinyilatkoztatás alapján tudjuk teljes egyértelműséggel az azonosítást elvégezni. „*A sárkány (vagyis a pogány Róma) adta az ő erejét annak, és az ő királyiságát és nagy hatalmat*” (13,2/b.), „*a fenevad pedig... az maga a nyolcadik, és a hét közül való.*” (11. vers). A hét uralkodási formát tehát a pápaság előtti időben kell keresnünk, és azon a trónon, ahol a pápaság kezdett el uralkodni, vagyis Rómában.

A nyolcadik fej ugyanis csak akkor léphetett színre, amikor a hetedik fej megszűnt uralkodni, és ezzel egy teljesen új típusú fenevadat hozott létre. Ebből következően a veres fenevad Ravennából irányított uralkodási formájának megszűnése, mint hetedik fej, és a pápaság uralomra jutása, mint nyolcadik fej, időben egybe kellett, hogy essen. A történelem ezt vissza is igazolja, 538-ra helyezve ezt az eseményt, amikor Justiniánus, keletrómai császár felszabadítja Rómát a keleti gótok uralma alól, és ezzel teret nyit Rómában egy új politikai hatalom megszületésének.

A pogány Római Birodalomban valóban hét uralkodási formát jegyez fel a történelem: királyság, konzulátus, decemvirátus, diktatúra, triumvirátus, császárság, ravennai helytartóság. Ha ezt a következtetést vesszük figyelembe, akkor teljes egyértelműséggel illeszthetjük be az angyal magyarázatát a történelem kereteibe.

A nyolcadikként feltűnő új fejről azért mondja azt, hogy „*a hét közül való*”, mert mind a hétnek a tulajdonsága, vagy éppen tevékenységének a módja megtalálható a nyolcadik fejként színre lépő új fenevadban is. A pápai hatalom végidei uralmának gyakorlása során ezeket a tulajdonságokat saját arculatához igazítottan továbbfejlesztette. Ezért a vég idején már olyan királyként lép fel, aki nem csupán országa alattvalói felett uralkodik, hanem királysága van a Föld királyai felett is.

Próbáljuk meg párhuzamba állítani, az angyalnak a hét felől adott magyarázatát a történelemmel. Azt mondja a próféta: „*Öte elesett, és az egyik van, a másik még el nem jött.*” (10. vers). Ezt a megállapítást a látomás időpontjához kell viszonyítani. János idejében tehát már a hatodik uralkodási forma, vagyis a császárság irányította a Római Birodalmat. A hetedik pedig még a jövőben van. De „*amikor eljön, kevés ideig kell annak megmaradni*” (10. vers). Az utolsó nyugatrómai császár után egy rövid ideig Ravennából, helytartói minőségben irányították a birodalom nyugati részét.

Király	„ <i>amelynek királysága van a földnek királyain</i> ” (17,18/b.)
Konzul	A legfőbb végrehajtó hatalom képviselője
Decemvirátus	Több emberekből álló testület (latin: „decem” = tíz), a bíborosok tanácsa
Diktátor	Korlátlan uralmat gyakorló uralkodó, a teljes hatalom birtokában bármit megtehet
Triumvirátus	Három személyből álló legfőbb hatalom
Császár	Istennek kijáró tisztelet birtokosa, amit igényel magának
Helytartó	Isten Fiának helytartójaként tekinti magát

IV. A tíz király

Mivel a tíz szarv is a fenevadhoz tartozik, ezért azokat a királyságokat, illetve országokat kell érteni alatta, amelyek a Római Birodalom utódállamaiban alakultak ki (lásd: Dániel 8. témájának I. pontját). Az angyal szerint egy szándékon vannak a fenevaddal, vagyis egyesülnek vele abban, hogy a Föld lakosait kényszerítsék. Igyanak Babilon borából, vagyis hamis tanításaiból. Imádják a fenevadat és annak képét. Végül pedig felvegyék a fenevad bélyegét. A nemzetek ezen egyhangú beleegyezése a három tisztátlan lélek tevékenysége folytán jön létre: „*akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz*” (16,14.). Ez a bensőséges

együttműködés „egy óráig” (17,12.) tart, vagyis rövid ideig, a próféciában alkalmazott nap-év elv szerint mintegy 15 napig (lásd: 15/II. pontot).

Ez az egyesített szövetség a Bárány ellen és az ő népe ellen irányul: „Ezek a Bárány ellen viaskodnak” (14. vers). Az angyal azonban nem hagy kétséget a küzdelem kimenetele felől: „A Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya” (14. vers). János apostol bemutatásából kitűnik, hogy a hetedik csapás alatt, vagyis Jézus dicsőséges visszajövelekor jut el a csúcsra ez a küzdelem, és annak diadala. „És a nagy város... a nagy Babilon megemlétték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából.” (16,19.).

A kinyilatkoztatás azonban arról is beszél, hogy egy bizonyos időben a tíz király szembefordul a parázna asszonnyal. Ez a bemutatás itt újra különválasztottan mutatja be a politikai és a vallási hatalmat. Ebben a bemutatásban a tíz szarv jelképezi a fenevadat, mint politikai hatalmat, a parázna asszony pedig az egyházat, mint vallási intézményt. Az angyal magyarázata szerint ugyanaz a politikai hatalom fogja megsemmisíteni, mint amelyet ő használt fel Isten szentjei ellen.

János apostolnak ezt a látomását a következőképpen összegezhetnénk. Az első vers bejelenti a látomás lényegét, a nagy parázna kárhóztatását. A 2-6. versekig olvashatjuk a parázna asszony bűneinek lajstromát. A 8-15. versekig bemutatásra kerül az eszköz, ami által a kárhóztató ítélet utoléri. A 16-17. versekben pedig magát az ítéletet mondja el az angyal. Ezt az ítéletet viszont a Menny ítéletének kell tekinteni, mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy ezt cselekedjék.

Végezetül az angyal azokról is jellemzést ad, akik ebben a küzdelemben a „Bárány” oldalán állnak, akik Isten szerint „hivatalosak, választottak és hívek is.” (14/b. vers). Akik Jézus oldalán szeretnének állni, azok nem elégedhetnek meg azzal, hogy ők már hivatalosak és választottak. Jézus egy példázat által érzékelteti, hogy mit jelent csak hivatalosnak, csak választottnak lenni (lásd: Lk. 14,16-24.). Hűségesebbnek is kell lenni azoknak, akik Jézus oldalán szeretnének maradni. Kitartani Jézus mellett, kitartani abban, hogy akaratát teljesítsük.